

RESUM GRAMATICAL I ACTIVITATS

Verbs modals i semimodals

- S'empra *can* i *can't* per parlar d'alguna cosa que és o no permesa i per demanar o donar permís per fer quelcom.
You can't speak during the exam.
'Can I play video games?' 'Yes, you can.'
- S'empra *be able to* + infinitiu per dir que algú ha aconseguit fer alguna cosa en una situació determinada.
I was able to get two tickets for the museum.
- També s'empra *be able to* per parlar d'habilitats en el futur.
They won't be able to finish the project.
- S'empra *be allowed to* en lloc de *can* per parlar de permís.
'Am I allowed to watch this film?' 'No, you aren't.'
- S'empra *have to* per parlar de normes.
'Do I have to wear a shirt?' 'Yes, you do.'
- S'empra *don't / doesn't have to* quan alguna cosa no és necessària.
I don't have to get up early tomorrow.
- S'empra *must* i *mustn't* per parlar d'obligacions.
You must listen to the instructor.
You mustn't tell Sarah – it's a secret.
- S'empra *should* i *shouldn't* per donar consell.
You should take a selfie here – it's beautiful.

Present perfect i past simple

- El *present perfect* s'empra per descriure esdeveniments que van començar en el passat i que encara continuen en el present.
She has lived in England since 2019.
- El *present perfect* també s'empra per descriure esdeveniments passats sense referències temporals exactes.
I've watched that film. It's really funny.
- S'empra el *present perfect* amb les expressions de temps *just, yet, already, since* i *for*.
I haven't seen my aunt for ten years.
- El *past simple* s'empra per parlar d'una acció o un període de temps del passat que està completat.
She did a mountain biking course in 2020.

- El *past simple* utilitza expressions de temps per a moments determinats del passat: *yesterday, last year, etc.*

Present perfect	
Afirmativa	I / You / We / They have been. He / She / It has been.
Negativa	I / You / We / They haven't been. He / She / It hasn't been.
Interrogativa	Have I / you / we / they been? Has he / she / it been?
Past simple	
Afirmativa	I / You / He / She / It / We / They went.
Negativa	I / You / He / She / It / We / They didn't go.
Interrogativa	Did I / you / he / she / it / we / they go?

Present simple i present continuous

- Es pot emprar el *present simple* per parlar de fets, rutines i hàbits.
I run every day.
- També es pot emprar el *present simple* per parlar de fets, sentiments i opinions.
I like history.

RECORDEU! S'afegeix -s o -es al verb amb *he / she / it*, però no s'hi afegeix en la forma negativa.

- She speaks French.* ✓
- She doesn't speak French.* ✓
- ~~*She doesn't speaks French.*~~ ✗

- S'empra el *present continuous* per parlar d'accions que estan passant ara o en el moment en què s'està parlant.
We're watching a film at the moment.

RESUM GRAMATICAL I ACTIVITATS

Temps narratiu

- S'empra el *past simple* per a accions finalitzades, repetides i per a coses que van tenir lloc una després de l'altra.

She waited for him for half an hour.

He flew to Egypt three times.

I got home, sat down and turned on the TV.

Past Simple		
I / You / He / She / It / We / They	liked / didn't like the film.	
Did	I / you / he / she / it / we / they	like the film?

- S'empra el *past continuous* per parlar d'una acció en procés en un moment del passat.

At 3 p.m., she was still packing her bags.

Past continuous		
I / He / She / It	was / wasn't	talking.
You / We / They	were / weren't	
Was	I / he / she / it	talking?
Were	You / we / they	

- Sovint s'empren el *past simple* i el *past continuous* junts per parlar d'accions que van passar al mateix temps. S'empra el *past continuous* per a l'acció més llarga (o interrompuda) i el *past simple* per a l'acció més curta.

It was raining so I called a taxi.

While I was sitting on the train, I made a phone call.

Normalment s'empra el *past simple* per descriure estats del passat.

I hated carrots when I was a child.

(NO: ~~*I was hating carrots when I was a child.*~~)

- S'empra *while* i *as* per dir que les accions van tenir lloc al mateix temps. Generalment, *while* o *as* s'empren amb el *past continuous*. L'altre verb també pot aparèixer en *past continuous* o en *past simple*.

While you were cooking, I was working in the garden.

They arrived as I was leaving.

- S'empra el *past continuous* i el *past simple* amb *when* per parlar d'una acció interrompuda en el passat.

She was cycling home when she fell off her bike.

- While*, *as* o *when* poden anar al principi de l'oració o al mig. Si es troba al mig, no hi haurà cap coma.

While you were cooking, I was working in the garden.

I was working in the garden while you were cooking.

When I was walking home, it started to snow.

It started to snow when I was walking home.

- S'empra el *past perfect simple* per parlar d'accions que van ser finalitzades abans d'una altra acció o situació en el passat. S'empra per centrar-se en el resultat de l'acció.

Ben didn't want to see the film because he'd already seen it three times.

Had the concert started by the time you got there?

Past perfect simple		
I / You / He / She / It / We / They	had / hadn't	eaten.
Had	I / you / he / she / it / we / they	eaten?

- Tingueu en compte que normalment s'empra el *past simple* per fer referència a l'acció més recent.
- By the time we showed up at the party, Lucy had opened her presents.*
- Sovint s'empra *already* amb el *past perfect* per emfasitzar que l'acció va tenir lloc més aviat. Sovint també s'empra *just* per mostrar que l'acció va tenir lloc molt poc temps abans.
- She'd already heard the song when he told her about it.*
Sam had just left when we arrived.

used to / would

- S'empra *used to* + infinitiu sense *to* per als hàbits del passat i comportaments típics o accions repetides i estats i situacions que ja no existeixen.

She used to go to bed late when she was a teenager.

We used to live in Hull. We moved here four years ago.

used to			
I / You / He / She / It / We / They	used to / didn't use to	walk to school.	
Did	you / he / she / it / we / they	use to	walk to school?

- També s'empra *would* + infinitiu sense *to* per a hàbits del passat i comportament típics. No s'empra *would* per parlar de estats i situacions passats. També és més comú emprar *used to* que *would* en oracions negatives i interrogatives.

She would go to bed late when she was a teenager.

(NO: ~~*We would live in Hull before we moved here.*~~)

would		
I / You / He / She / It / We / They	would	walk to school.

- Tingueu en compte que l'ús de *would* és bastant formal i normalment es troba en l'anglès escrit.

RECORDEU! No es posa la *-d* final a *use* en oracions negatives i interrogatives.
He didn't use to read much as a child.
Did you use to do any sports at school?

RESUM GRAMATICAL I ACTIVITATS

Present perfect

- Es pot emprar el *present perfect simple* per parlar d'esdeveniments o accions recents.
He's broken his leg so he can't play football today.
What have you done? You look terrible.

Present perfect simple		
I / You / We / They	have / haven't	left.
He / She / It	has / hasn't	
Have	I / you / we / they	left?
Has	he / she / it	

- El *present perfect simple* connecta el passat amb el present quan alguna cosa que ha tingut lloc en el passat afecta el present. S'empra el *present perfect simple* quan no sabem quan ha tingut lloc alguna cosa o quan el que ha passat no és important.
She's lost all her photos. (= Encara no sap on són les fotos.)
I haven't had a shower. (= No estic preparat/ada per sortir.)
- No es diu quan l'acció ha tingut lloc amb el *present perfect simple*.
I've read the report.
(NO: ~~*I've read the report half an hour ago.*~~)
- S'empra el *past perfect simple* per parlar d'activitats o estats presents que van començar en el passat.
I've lived in Spain since 2016.
- S'empra el *present perfect simple* per dir quantes vegades ha tingut lloc alguna cosa.
I've read that book twice because it's so good!
- S'empra el *present perfect continuous* per parlar d'una acció que va començar en el passat i que encara està en progrés.
It's been snowing for two days.

Present perfect continuous		
I / You / We / They	have / haven't	been working.
He / She / It	has / hasn't	
Have	I / you / we / they	been working?
Has	he / she / it	

- També es pot emprar el *present perfect continuous* per a accions que han finalitzat fa poc i que tenen un resultat en el present.
You look tired. What have you been doing?
I've been setting up a new web page.
- No s'empra un temps progressiu amb verbs d'estat com *know, like, love, understand* o *believe*.
I've known Tom since I was seven.
(NO: ~~*I've been knowing Tom since I was seven.*~~)

- S'empra *for* per parlar d'un període de temps que dura fins al present, p. e. *for four years, for two days.*
The company has been in business for four years.
- S'empra *since* per parlar del moment que una activitat va començar. Pot ser una data, un dia, un mes, un moment o un esdeveniment, p. e. *since 1903, since yesterday, since May, since 8 a.m., since my birthday.*
I've been waiting here since 8 a.m.
I haven't seen you since the wedding.

Formes interrogatives

- Es poden emprar partícules interrogatives per preguntar sobre el subjecte o l'objecte de l'oració.
- Quan es fan preguntes de subjecte, no es canvia l'ordre del subjecte i del verb.
'Who likes pop music?' 'Tia likes pop music.'
'Which student is going to get the best mark?' 'Sandra is going to get the best mark.'
- Quan es fan preguntes d'objecte, s'empra un verb auxiliar i es posa davant del subjecte.
'Who did she meet?' 'She met Sarah and Kevin.'
'Where has Mum put my trainers?' 'She's put them in your bedroom.'
- En les preguntes d'objecte amb *who, what, which* i *where* les preposicions normalment van al final.
Where are you from?
What was she talking about?

RECORDEU! Tant les preguntes de subjecte com les d'objecte es poden contestar simplement amb la informació clau.
'Who plays football?' 'Sam.'
'What did she buy?' 'A hat.'
'How do you feel?' 'Good'

Question tags

- Es poden emprar les *question tags* després d'enunciacions per revisar la informació o per saber si algú hi està d'acord. Si l'enunciació és negativa, s'empra una *question tag* afirmativa. Si hi ha un verb auxiliar en l'enunciació, se l'empra per formar la *question tag*.
That was a great day out, wasn't it?
She won't be happy if they arrive late, will she?
- Si no hi ha verb auxiliar, s'empra *don't, doesn't* o *didn't*.
Alex likes chips, doesn't he?
You saw Katie yesterday, didn't you?

RESUM GRAMATICAL I ACTIVITATS

Temps del futur

be going to

- Normalment s'empra *be going to* quan es parla de plans i intencions.

I'm going to get a new phone.

- També s'empra *be going to* per fer prediccions sobre alguna cosa, normalment quan es veu que és probable que tingui lloc.

Oh, no - I'm going to fall!

be going to		
I	am / am not	going to talk.
He / She / It	is / isn't	
You / We / They	are / aren't	
Am	I	going to talk?
Is	he / she / it	
Are	you / we / they	

will

- S'empra *will* per fer prediccions sobre el futur o quan alguna cosa és inevitable. Sovint s'empra *think, be sure, expect, wonder, probably* i *maybe* amb *will* per parlar d'un possible pla o per expressar una opinió.

I'll be 16 in December.

I think I'll go to the party.

I'm sure you'll enjoy this book.

- S'empra *will* quan es pren una decisió en el moment en què s'està parlant.

'We're really late.' 'OK. I'll text Max to let him know.'

'Jenna will be here in a few minutes.' 'OK. I won't leave yet.'

will		
I / You / He / She / It / We / They	will / won't	win.
Will	I / you / he / she / it / we / they	win?

Present continuous

- Es pot emprar el *present continuous* per parlar de plans i propòsits amb un moment i un lloc fixat.

They're coming home for the weekend.

I'm meeting Mike in the library at 10 a.m.

RECORDEU! Per als plans futurs amb el verb *go*, és preferible emprar el *present continuous* abans que *be going to*.

I'm going to the supermarket after breakfast.

(NO: ~~*I'm going to go to the supermarket after breakfast.*~~)

Present simple

- S'empra el *present simple* amb un significat de futur per parlar de programes, programacions i horaris.

The train from London arrives at 8.31 a.m.

The school holidays start on 6th July.

- També s'empra el *present simple* per a plans personals quan es troben fixats, com ara un horari.

Helen gets home from school at 4.30 p.m.

Tomas has basketball practice at six o'clock.

- Tingueu en compte que quan s'està parlant de plans personals, normalment es comença amb el *present continuous* i, a continuació, es donen els detalls de la programació tot emprant el *present simple*.

We're going on a tour of Italy next month. We start in Venice, then visit Florence, and finally spend a few days in Rome.

Future continuous

- S'empra el *future continuous* per parlar d'accions o situacions en un moment determinat del futur.

This time next week, I won't be worrying about my exams!

'Will you be working all day tomorrow?' 'Yes, I will.'

'Where will you be living in ten years' time?' 'I'll be living in a big city like London or Tokyo.'

Future continuous			
I / You / He / She / It / We / They	will / won't	be	going
Will	I / you / he / she / it / we / they	be	going?
Yes / No,	I / you / he / she / it / we / they	will / won't	

- Normalment s'empren expressions de temps amb el *future continuous*. L'expressió de temps pot anar al principi o al final d'una oració afirmativa o negativa. Si es posa al principi, es posa una coma. Normalment, l'expressió de temps es posa al final de la pregunta.

This time tomorrow, I'll be sitting on the beach!

I won't be worrying about my exams this time next week.

What will you be doing in five years' time?

RESUM GRAMATICAL I ACTIVITATS

Modals de deducció i possibilitat: passat i present

- S'empren els verbs modals *can't*, *may/might*, *could* i *must* per parlar del grau de certesa de les situacions presents.

subjecte	+ verb modal	Infinitiu sense to	
It	can't	be	broken.
= Estic segur/a que no és cert.			
He	could / may / might	be	at home.
= És probable.			
You	must	be	sad.
= Estic segur/a que és cert.			

It can't be her birthday today – I know she was born in June, not May.

Maya isn't at school today – she may/could be ill.

You must like taking photographs – you've got hundreds!

- No s'empra *couldn't* per expressar la possibilitat en negativa. S'empra *may not* o *might not*.
You might not get the job. A lot of people applied for it. (NO: ~~*You couldn't get the job.*~~)
- S'empra *must have* quan es té una gran certesa que alguna cosa va tenir lloc en el passat. S'empra *can't have* quan es té una gran certesa que alguna cosa no va tenir lloc. *Couldn't have* té el mateix significat que *can't have*.
The thief must have had a key to our hotel room because the lock wasn't broken. But they can't/couldn't have taken anything valuable because we didn't leave anything there.
- Quan no es té la certesa de què va passar, es pot emprar *could have*, *may (not) have* i *might (not) have*.
They could/might/may have taken this photo in the UK – the traffic is on the left.
He might not have seen your message yet.

subjecte	+ verb modal	+ participi passat	
He	can't / couldn't have	left	his keys at home.
He	could / may / might have	left	his keys at home.
He	may not / mightn't have	left	his keys at home.
Could / Might	you have	left	your keys at home?
You	must have	left	your keys at home.

Verbs amb *-ing* i *to* + infinitiu

- Alguns verbs van seguits de *-ing* o *to* + infinitiu amb un canvi de significat. Trobem els següents verbs:

remember / forget

- S'empra *remember + -ing* quan recordem alguna cosa després d'haver-la fet. Es presenta el mateix cas amb *forget + -ing*.

I remember seeing that film when I was about ten.

He'll never forget meeting Alice for the first time.

- S'empra *remember + to* + infinitiu quan es recorda alguna cosa abans de fer-la. Es presenta el mateix cas amb *forget + to* + infinitiu.

I remembered to post your letter.

Don't forget to invite her to the party!

stop

- S'empra *stop + -ing* quan es deixa de fer una acció o un hàbit.
I stopped playing computer games when I was about 18.

- S'empra *stop + to* + infinitiu quan es deixa de fer una acció per fer-ne una altra.

Sorry we're late. We stopped to get some petrol.

regret

- S'empra *regret + -ing* per expressar penediment sobre una acció del passat.

I really regret telling her my secret.

- S'empra *regret + to* + infinitiu per lamentar que alguna cosa està a punt de passar. S'empra en contextos formals.

We regret to inform you that the train has been cancelled.

try

- S'empra *try + -ing* quan alguna cosa és fàcil de fer, però pot ser que no funcioni.

I tried turning the key the other way, but I still couldn't open the door. (= Vaig poder girar la clau però no vaig aconseguir obrir la porta.)

- S'empra *try + to* + infinitiu quan alguna cosa és difícil de fer i pot ser que no sigui possible.

I tried to open the door, but the lock was broken.

(= No vaig poder obrir la porta; no hi ha informació sobre com vaig intentar fer-ho.)

go on

- S'empra *go on + -ing* per fer referència a una situació en procés.

He went on telling the story but no one was listening!

- S'empra *go on + to* + infinitiu per parlar d'un canvi en una acció o una activitat.

They started the concert with some older songs and then they went on to play their more recent hits.

RESUM GRAMATICAL I ACTIVITATS

Condicional de tipus zero, primera i segona (if / unless)

- S'empra la condicional de tipus zero per parlar de fets verídics en general: esdeveniments o accions i els resultats que en resulten.

If you click on the icon, the website opens.

Condicional de tipus zero	
<i>if + present simple</i>	<i>Present simple</i>
If we add a purification tablet,	it cleans the water.
<i>Present simple</i>	<i>if + present simple</i>
It cleans the water	if we add a purification tablet.

- Es pot emprar *when* en lloc d'*if* amb el mateix significat. *When you mix red and yellow, you get orange.*
- S'empra la primera condicional per parlar d'una possible acció o situació en el futur i del resultat o conseqüència que en resulta.

If we visit Paris, we'll see the Eiffel Tower.

Primera condicional	
<i>if + present simple</i>	<i>will / won't + infinitiu sense to</i>
If you go hiking,	you'll need a first-aid kit.
<i>will / won't + infinitiu sense to</i>	<i>if + present simple</i>
You'll need a first-aid kit	if you go hiking.

- Es col·loca la clàusula de resultat abans de la clàusula *if* quan el resultat és important. No s'empra una coma després de la clàusula de resultat. *We'll reduce global warming if we save energy.*
- Es pot emprar la primera condicional per donar consells. *If you drink less coffee, you will sleep better.*
- De vegades, la segona condicional es diu condicional irreal. S'empra per parlar sobre coses en present o futur que són irrealment o imaginàries. *If children didn't spend so much time indoors, they'd get more exercise.* (= Els nens passen molt de temps a casa, així que no fan gaire exercici.)

Segona condicional	
<i>if + past simple</i>	<i>would / wouldn't + infinitiu sense to</i>
If I were you,	I'd take a torch.
<i>would / wouldn't + infinitiu sense to</i>	<i>if + past simple</i>
I'd take a torch	if I were you.

- S'empra *unless* amb les condicionals de tipus zero, primera i segona amb el mateix significat de *if not*. *Unless you shout, we won't hear you.*

RECORDEU! *Were* es pot emprar en lloc de *was* en la segona condicional. *Were* sona més formal. *If I were rich, I'd travel the world.*

Tercera condicional, What if ... ? / I wish / If only

- S'empra la tercera condicional per parlar d'alguna cosa del passat que no va succeir. *If we'd looked at the map, we wouldn't have got lost.* (= No vam mirar al mapa, així que ens vam perdre.)

Tercera condicional	
<i>if + past perfect</i>	<i>would / wouldn't + have + participi passat</i>
If you'd walked faster,	you'd have finished earlier.
<i>would / wouldn't + have + participi passat</i>	<i>if + past perfect</i>
You'd have finished earlier	if you'd walked faster.

- La clàusula *if* pot trobar-se en primer o en segon lloc de l'oració condicional. Si es troba al principi, es posa una coma. *If I'd known, I would have put some batteries in the torch. I would have put some batteries in the torch if I'd known.*
- Sovint s'empra la tercera condicional per parlar de coses de les quals ens en penedim. *If I'd put my clothes in a waterproof bag, they wouldn't have got wet.*

What if ... ?

- S'empren les preguntes amb *What if* i el *past perfect* per demanar per les conseqüències d'una acció o situació imaginària. *What if you'd fought back? You might have got hurt. What if she hadn't checked the first aid kit?*

I wish / If only

- S'empra *I wish + past perfect* per expressar penediments del passat. *I wish I hadn't eaten so much.*
- Es pot emprar *if only* en lloc de *I wish*. *If only* és generalment un mica més fort que *I wish*. *If only I'd spoken to him! I could have explained everything.*

RESUM GRAMATICAL I ACTIVITATS

Discurs indirecte

- S'empra el discurs indirecte per explicar-li a algú el que una altra persona ha dit. Normalment el temps verbal es canvia.

Discurs directe	Discurs indirecte
<i>Present simple</i>	<i>Past simple</i>
'I'm a journalist,' she said.	She said she was a journalist.
<i>Present Continuous</i>	<i>Past Continuous</i>
'I'm reading,' he said.	He said he was reading.
<i>Past simple</i>	<i>Past perfect</i>
'I was an eyewitness,' he said.	He said he had been an eyewitness.
<i>Present perfect</i>	<i>Past perfect</i>
'She's already seen that film,' he said.	He said that she'd already seen that film.
<i>will</i>	<i>would</i>
'They'll be on time,' she said.	She said that they would be on time.

- Es canvien els pronoms.
'I'm not interested in current affairs,' he said.
→ *He said that he wasn't interested in current affairs.*
- Les expressions de temps també es canvien.
'I saw Alice yesterday.'
→ *He said that he had seen Alice the day before.*

Discurs directe	Discurs indirecte
now	then
yesterday	the day before
today	that day
tonight	that night
tomorrow	the next / following day
next week / month / year	the following week / month / year
last week / month / year	the week / month / year before

- Sovint s'empren els verbs declaratius *say* i *tell* per dir allò que algú ha dit. S'empra *tell* amb un objecte. Es pot emprar *that* després d'un verb declaratiu.
She said (that) she didn't watch the news.
She told me (that) she didn't watch the news.

RECORDEU! També es poden emprar altres verbs declaratius per introduir oferiments, disculpes, promeses, etc. Per exemple, *admit*, *offer*.
'I'll help you with your homework, if you like.'
→ *He offered to help me with my homework.*

Preguntes, peticions i ordres en discurs indirecte

- S'empra el discurs indirecte per dir-li a algú el que una altra persona ha preguntat.

Discurs directe	Discurs indirecte
<i>Present simple</i>	<i>Past simple</i>
'What's her job?' she asked.	She asked me what her job was.
<i>Present continuous</i>	<i>Past continuous</i>
'What are you doing?' he asked.	She asked me what I was doing.
<i>Past simple</i>	<i>Past perfect</i>
'Was that your friend?' he asked.	He asked me if / whether that was my friend.
<i>Present perfect</i>	<i>Past perfect</i>
'Have you seen Jill recently?' he said.	He asked me if / whether I had seen Jill recently.

- En les preguntes en discurs indirecte, el subjecte es col·loca abans del verb i els verbs auxiliars com ara *do* o *did* no s'utilitzen.
'What are you doing?'
→ *She asked me what I was doing.*
Where did you go?'
→ *He asked me where I had gone.*
(NO: ~~*He asked me where I did go.*~~)
- En les preguntes en discurs indirecte, la forma verbal que s'utilitza és l'anterior a la de la seqüència temporal de l'oració en discurs directe i els pronoms i les expressions de temps sovint es col·loquen al darrere.
'Did you watch the news last night?'
→ *She asked me if I'd watched the news the night before.*
- Quan la pregunta en discurs directe comença per un interrogatiu, aquest també s'utilitza en la pregunta en discurs indirecte.
'Where is Alex?' he asked.
→ *He asked me where Alex was.*
- Quan la pregunta en discurs directe comença amb un verb auxiliar, s'empra *if* o *whether* per introduir la pregunta. *If* és més comú.
'Are you listening to music?' Rick asked me.
→ *Rick asked me if / whether I was listening to music.*
'Have you watched the news?'
→ *Mum asked me if / whether I had watched the news.*
- S'empra *ask* + objecte + *to* + infinitiu per introduir una petició i s'empra *tell* + objecte + *to* + infinitiu per introduir una ordre.

	Discurs directe	Discurs indirecte
Peticions	'Please meet me at the library,' he said.	He asked me to meet him at the library.
Ordres	'Be quiet,' she said to the class.	She told the class to be quiet.

RESUM GRAMATICAL I ACTIVITATS

Passiva en passat, present i futur

- S'empra la passiva quan hi ha més interès en l'acció que en la persona que fa l'acció o quan no se sap qui fa l'acció. La passiva es fa amb la forma del verb *to be* i el participi passat del verb principal.

Temps verbal	Veü passiva
<i>Present simple</i>	Those houses are built from wood.
<i>Present continuous</i>	The classroom is being decorated .
<i>Past simple</i>	That building was designed by a famous architect.
<i>Past continuous</i>	The paintings were being framed yesterday.
Futur amb <i>will</i>	Our house will be built next year.
Futur amb <i>be going to</i>	The party is going to be cancelled .

- Sovint s'empra la passiva amb el *present simple* per parlar de processos i procediments.
These cars are made in Japan.
The final is held in June.
- S'empra la passiva amb el *past simple* per parlar d'esdeveniments i processos del passat.
Our house was built in 1958.
The prizes were awarded to the best students.
- Si es vol dir qui fa l'acció en passiva, s'empra la preposició *by*.
All the articles in the magazine are written by the students.
The television was invented by John Logie Baird.
- Sovint no és necessari dir qui fa l'acció perquè no és important o perquè és obvi.
The oranges are grown in Spain.
(NO: ~~*The oranges are grown in Spain by Spanish farmers.*~~)
- Sovint s'empra una preposició per dir *on* o *quan*.
The best pasta is produced in Italy.
My bike was stolen on Thursday.

Activa o passiva?

- Una oració activa respon la pregunta *Què fa el subjecte?*
My mother cooks chicken every Sunday.
- Una oració en passiva respon la pregunta *Què li passa al subjecte?*
The chicken is always served with potatoes.

Quantificadors: (not) enough, (a) few, (a) little, a lot of, plenty of, too much / many

- S'empren els quantificadors per dir quina quantitat hi ha d'alguna cosa. Es posa el quantificador davant del nom.
There are a lot of students here.
We've got plenty of time.
- S'empra (not) enough amb noms in comptables i noms comptables en plural. Significa (no) tant / tants com es necessiten o es volen.
There is enough cake for everyone.
We haven't got enough chairs.
- S'empra a little amb noms in comptables i a few amb noms comptables en plural. S'empren per dir alguns o una petita quantitat.
They have a little money in the bank.
There are a few apples left.
- S'empra little amb noms in comptables i few amb noms comptables en plural. Tenen un significat negatiu i s'empren per dir no molt o no molts.
There's little information about the trip in this leaflet.
The city has few visitors in winter and some hotels don't open.
- S'empra a lot of i plenty of amb noms in comptables i noms comptables en plural. A lot of significa una gran quantitat o un gran nombre de, i plenty of significa més del que es suficient.
There are a lot of oranges left.
Don't worry. We've got plenty of time.
- S'empra too much amb noms in comptables i too many amb noms comptables en plural. Signifiquen més del que es vol o es necessita d'alguna cosa.
She drinks too much coffee.
There are too many shops here – we can't go to them all.

RESUM GRAMATICAL I ACTIVITATS

Determinants

- Els determinants són paraules que es troben al principi d'un sintagma nominal. Identifiquen la cosa o donen informació sobre la quantitat d'alguna cosa de la qual s'està parlant. Els determinants inclouen:
Articles: *a / an, the*
Demostratius: *this, that, these, those*
Adjectius possessius: *my, your, his, her, its, our, their*
Nombres: *one, two, three, etc.*
Altres paraules: *each, all, another, other, etc.*
- S'empra *a / an* amb noms comptables en singular. Si hi ha un adjectiu davant del nom, *a / an* es posa al davant.
a game   a fantastic story
an apple   an incredible artist
- S'empra *a / an* quan es menciona algú per primera vegada. S'empra *the* quan la persona o la cosa han estat anomenades anteriorment (de manera que ja se sap a quina persona o cosa s'està fent referència).
We went to a concert last night. There were so many people there, and the concert was amazing.
- S'empra *the* davant d'un nom quan és clar a quina persona o cosa s'està fent referència (és obvi perquè no n'hi ha més que un).
Mum is speaking to the headteacher.
Can you turn the radio on?
- S'empra *this* per mostrar que algú o alguna cosa es troba prop de l'emissor i *that* quan es troba lluny de l'emissor. S'empra *these* i *those* per a noms en plural.
This exercise is hard.   That music sounds beautiful.
These crisps are tasty.   Those games are great!
- S'empren els adjectius possessius per mostrar que alguna cosa pertany a algú.
my sister   our game   his leg
- S'empra *each* i *another* amb noms en singular.
Each character was brilliantly written.
Would you like another piece of cake?
- S'empra *other* amb noms incomptables i amb noms en plural.
This T-shirt is too small. Do you have other sizes?
Would you like another piece of cake?

Oracions de relatiu específiques i explicatives

- Les oracions de relatiu van darrere d'un nom. Donen informació sobre el nom. Comencen amb un dels pronoms de relatiu: *who* (per a persones), *which* (per a coses), *whose* (per a possessions) i *where* (per a llocs).
The man who was at the bus stop is my maths teacher.
The film which we saw last night was really good.
The girl whose father is a famous doctor is my best friend.
The village where I live is quite small.
- Sovint s'empren les oracions de relatiu per combinar dues frases.
The girl was very young. She answered the phone.
The girl who answered the phone was very young.
- Una oració de relatiu específica dona informació essencial sobre el nom a què es refereix. L'oració no té sentit sense aquesta informació. Es pot emprar el pronom *that* en lloc de *which* o *who* en les oracions de relatiu específiques.
This is the man who / that I met at the wedding.
The room which / that I sleep in is big.
The teacher whose students all passed the exam was very proud.
- Quan *who / that* o *which / that* és l'objecte del verb en una oració de relatiu específica, el pronom es pot ometre.
This is the man. I met him at the wedding.
This is the man who / that I met at the wedding.
This is the man I met at the wedding.
- Una oració de relatiu explicativa dona informació extra sobre el nom a què es refereix. L'oració té sentit sense aquesta informació. L'oració de relatiu se separa de la resta de l'oració utilitzant comes. Els pronoms de relatiu explicatius no es poden ometre i tampoc es pot emprar *that*.
Minecraft, which is really popular, is a video game.
My sister, who lives in Spain, is a teacher.
JK Rowling, whose books have sold millions of copies, is a famous author.
Rome, where I grew up, is the capital of Italy.
I lost my new denim jacket, which really upset me.

RECORDEU! El pronom relatiu reemplaça el pronom de subjecte o d'objecte.
The man works as a pilot. I was talking to him.
The man who I was talking to works as a pilot.
(NO: ~~*The man who I was talking to him works as a pilot.*~~)